

του Χρίστου Μπίστη

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *Πριν*, στις 11/5/20014

Μπορεί η εκλογή εκπροσώπων στις εκλογές του Μάη 2014 να μην έχει τόσο μεγάλη σημασία εξ αιτίας του διακοσμητικού ρόλου του Ευρωκοινοβουλίου αλλά και της μεγάλης απαξίωσης των Περιφερειακών και Δημοτικών Συμβουλίων στα πλαίσια του «Καλλικράτη»· κι όμως, ύστερα από έξι χρόνια μιας καταλυτικής οικονομικής κρίσης που έχει ισοπεδώσει κατακτήσεις και δικαιώματα των εργαζόμενων και ύστερα από 30 γενικές απεργίες και επίμονες εργατικές κινητοποιήσεις που, αν και δεν ανέτρεψαν την κατάσταση, έχουν απαξιώσει το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα, οι εκλογές αυτές θα μπορούσαν να δώσουν τη χαριστική βολή στην άθλια συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ν' ανοίξουν το δρόμο για τη συνολική ανατροπή της πολιτικής ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ-κεφαλαίου.

Εδώ οφείλεται και ο πανικός, η ακατάσχετη ψευδολογία, και η τρομοκρατία των αστών πολιτικάντηδων· εδώ οι απειλές του Βενιζέλου ότι αν δεν συγκεντρώσει ικανοποιητικό ποσοστό θα πέσει η κυβέρνηση · εδώ και οι ιταμοί ισχυρισμοί του Σαμαρά ότι ήταν δήθεν το «κέλυφος» του «κρατισμού» -όπως ονομάζει κάθε μορφής κατοχύρωση και προστασία εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων και κάθε ρυθμιστική παρέμβαση στην οικονομία- ο υπεύθυνος για την κρίση, για να επιλέξει τον ανεξέλεγκτο νεοφιλελευθερισμό. Αποσιωπώντας όμως ότι ήταν το δόγμα της «αυτορρύθμισης των αγορών» αυτό που οδήγησε στην πλήρη ασυδοσία του χρηματοπιστωτικού συστήματος, στην τεράστια φούσκα πλασματικών αξιών μιας από τις μεγαλύτερες κρίσεις του καπιταλισμού, αλλά και στην υπερσυγκέντρωση του 80% του παγκόσμιου πλούτου από το 8% του πληθυσμού της γης, καταδικάζοντας τη μεγάλη πλειοψηφία της ανθρώπινης κοινωνίας στη φτώχεια, την εξαθλίωση, ακόμα και το θάνατο από αρρώστιες, πείνα και αυτοκτονίες.

Αντίστοιχη είναι και η τρομοκρατική εκστρατεία σε βάρος του λαού μας με διλήμματα όπως «ευρώ και ΕΕ ή οικονομική καταστροφή». Κι αυτό παρά την πλήρη διάψευση μέσα από την ίδια τη ζωή της φενάκης ότι με την ένταξή μας σ' αυτή την ιμπεριαλιστική αγορά των 300 εκατομμυρίων θα τρώγαμε δήθεν με «χρυσά κουτάλια» και η «δημοκρατία» θα ήταν πια για μας διασφαλισμένη. Όταν ως αποτέλεσμα των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών επιλογών και συμφερόντων η Ελλάδα από εξαγωγέας μετατράπηκε σε εισαγωγέα αγροτικών προϊόντων· όταν αντίστοιχα κατέρρευσε η βιομηχανική παραγωγή, με το κλείσιμο όχι μόνο

εκατοντάδων χιλιάδων μικροεπιχειρήσεων, αλλά και των πιο μεγάλων βιομηχανιών κλωστοϋφαντουργίας, καπνού, τροφίμων, καθώς και των υπολειμμάτων βαριάς βιομηχανίας όπως ναυπηγεία και χαλυβουργία

•
όταν η συρρίκνωση της παραγωγής έφερε μαζί της την εκτίναξη των εμπορικών ελλειμμάτων. Δαπανώντας έξι φορές περισσότερα για εισαγωγές δυτικοευρωπαϊκών προϊόντων από τις ενισχύσεις της ΕΕ, με σκάνδαλα και μίζες, με τον τοκογλυφικό δανεισμό και τα κραχ στο χρηματιστήριο, με την εξαγωγή σε «φορολογικούς παραδείσους» κεφαλαίων που σήμερα εκτιμώνται στα 600 δις, το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 700%, οδηγώντας τη χώρα στη χρεοκοπία. Το χρέος αυτό αξιοποίησαν οι δυνάστες-εταίροι μας με εξοντωτικά μνημόνια και τοκογλυφικά επιτόκια, επιβάλλοντάς μας το ξεπούλημα κάθε δημόσιας περιουσίας, με τη μετατροπή ολόκληρης της χώρας σε Ειδική Οικονομική Ζώνη, με την ανατροπή του συνόλου των εργατικών δικαιωμάτων ενός ολόκληρου αιώνα και με μισθούς πείνας, στην υπηρεσία της αυξημένης κερδοφορίας και ανταγωνιστικότητας των πολυεθνικών

•
με την κατάλυση κάθε έννοιας δημοκρατίας και λαϊκής κυριαρχίας μέχρι την αποπληρωμή του 75% του χρέους. Κανένα γελοίο success story και καμιά μεταμφίεση της καταστροφικής πολιτικής των Μνημονίων σε Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δεν πρόκειται να μας απαλλάξει από τις μαζικές απολύσεις, την εξοντωτική ανεργία, την ανατροπή κάθε κοινωνικού και δημοκρατικού δικαιώματος, το ολοκληρωτικό αδιέξοδο και τη μετανάστευση για τη νέα γενιά.

Γι' αυτό και είναι δύο τα καθήκοντα στις τριπλές εκλογές που έρχονται:

Το πρώτο, η κατάμαυρη εκλογική αποδοκιμασία της άθλιας συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου, που θ' ανοίξει το δρόμο για την ανατροπή της. Αλλά και η εκλογική αποδοκιμασία της πέμπτης φάλαγγας του συστήματος, της Χρυσής Αυγής.

Το δεύτερο, η αποφασιστική ενίσχυση της επαναστατικής, μετωπικής και ενωτικής Αριστεράς στην κατεύθυνση που έχει χαράξει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Απαλλαγμένης από τις αυταπάτες και τα πισωγυρίσματα του ΣΥΡΙΖΑ, που αναζητεί «λύσεις» στα πλαίσια του ευρώ και της ΕΕ, αλλά και από τις ψευτοαριστερές και διασπαστικές επαγγελίες του ΚΚΕ, που αναβάλλει κάθε σύγκρουση και ρήξη καθώς και την έξοδο από την ΕΕ για μετά τη «Λαϊκή Εξουσία».

Επιτακτική αντίθετα είναι η ενίσχυση εκείνης της Αριστεράς που θα αξιοποιήσει κάθε κυβερνητική ανατροπή για την κατάργηση των αντιλαϊκών μέτρων, με την αποφασιστική

κοινή παρέμβαση και δράση όλων των ταξικών και αγωνιστικών δυνάμεων του εργατολαϊκού κινήματος. Με διαγραφή του χρέους, εθνικοποίηση τραπεζών και επιχειρήσεων, ρήξη με το ευρώ, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, σύμφωνα με τις βαθύτερες αναζητήσεις της εργατικής τάξης, όλων των λαών της περιφέρειας και των εργαζόμενων της Ευρώπης, σε μια αναγεννημένη, σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική.